

"মৰমৰ সন্তানসকল – সদায় আনন্দিত হৈ থাকিব যে আমাক কোনো দেহধাৰীয়ে নপঢ়ায়, অশৰীৰী পিতা শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰি বিশেষভাৱে আমাক পঢ়াবলৈ আহিছে"

প্ৰশ্ন: তোমালোক সন্তানসকলে জ্ঞানৰ তৃতীয় নেত্ৰ কিয় পাইছা?

উত্তৰ: আমি জ্ঞানৰ তৃতীয় নেত্ৰ পাইছোঁ নিজৰ শান্তিধাম আৰু সুখধামক চাবলৈ। এই দুচকুৰে যি পুৰণি সৃষ্টি, মিত্ৰ-সম্বন্ধীয় আদি দেখিবলৈ পোৱা যায় তেওঁলোকৰ পৰা বুদ্ধি আঁতৰাই দিব লাগে। পিতা আহিছে আৱৰ্জনাৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই ফুল (দেৱতা) কৰি তুলিবলৈ, গতিকে এনেকুৱা পিতাৰ প্ৰতি ৰিগাৰ্ডো (সন্মানো) ৰাখিব লাগে।

ওঁম শান্তি। শিৱ ভগৱানুবাচ, সন্তানসকলৰ প্ৰতি। শিৱ ভগৱানক সত্য পিতা বুলিতো নিশ্চয় কোৱা হ'ব কিয়নো তেওঁ ৰচয়িতা হয় নহয় জানো। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলেই আছা যাক ভগৱানে পঢ়ায় – ভগৱান-ভগৱতী কৰি তুলিবৰ কাৰণে। এইটোতো প্ৰত্যেকেই ভালদৰে জানে, এনেকুৱা কোনো ষ্টুডেন্ট (বিদ্যৰ্থী) নাথাকে যিয়ে নিজৰ শিক্ষকক, পঢ়াক, আৰু তাৰ ৰিজাল্ট (ফলাফল)ক নাজানে। যিসকলক ভগৱানে পঢ়ায় তেওঁলোক কিমান আনন্দিত হ'ব লাগে! এই আনন্দ কিয় স্থায়ী হৈ নাথাকে? তোমালোকে জানা যে আমাক কোনো দেহধাৰী মনুষ্যই নপঢ়ায়। অশৰীৰী পিতা শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰি বিশেষভাৱে তোমালোক সন্তানসকলক পঢ়াবলৈ আহিছে, এইটো কোনেও নাজানে যে ভগৱানে আহি পঢ়ায়। তোমালোকে জানা যে আমি ভগৱানৰ সন্তান, তেওঁ আমাক পঢ়ায়, তেৱেঁই জ্ঞানৰ সাগৰ হয়। শিৱবাবাৰ সন্মুখত তোমালোক বহি আছা। আত্মাসকল আৰু পৰমাত্মা এতিয়াহে মিলিত হয়, এইটো পাহৰি নাযাব। কিন্তু মায়া এনেকুৱা যে পাহৰাই দিয়ে। নহ'লেতো এইটো নিচা থাকিব লাগে যে - ভগৱানে আমাক পঢ়ায়! তেওঁক স্মৰণ কৰি থাকিব লাগে। কিন্তু ইয়াততো এনেকুৱা এনেকুৱা আছে, যিসকলে একেবাৰে পাহৰি যায়। একোৱেই নাজানে। ভগৱানে নিজেই কয় যে বহুত সন্তানে এইটো পাহৰি যায়, নহ'লেতো সেই আনন্দ থকা উচিত নহয় জানো। আমি ভগৱানৰ সন্তান হওঁ, তেওঁ আমাক পঢ়াই আছে। মায়া এনেকুৱা প্ৰবল যে একেবাৰে পাহৰাই দিয়ে। এই দুচকুৰে এয়া যি পুৰণি সৃষ্টি, মিত্ৰ-সম্বন্ধীয় আদি দেখিবলৈ পোৱা সেইবোৰলৈ বুদ্ধি গুচি যায়। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলক পিতাই তৃতীয় নেত্ৰ প্ৰদান কৰে। তোমালোকে শান্তিধাম-সুখধামক স্মৰণ কৰা। এয়া হ'ল দুখধাম, ছিঃ ছিঃ সৃষ্টি। তোমালোকে জানা যে ভাৰত স্বৰ্গ আছিল, এতিয়া নৰক। পিতা আহি আকৌ ফুল কৰি তোলে। তাত তোমালোকে 21 জন্মৰ বাবে সুখ পোৱা। ইয়াৰ বাবেই তোমালোকে পঢ়ি আছা। কিন্তু সম্পূৰ্ণকৈ নপঢ়াৰ বাবে ইয়াৰ ধন-সম্পত্তি আদিতো বুদ্ধি আৱদ্ধ হৈ থাকে। তাৰ পৰা বুদ্ধি ওলাই নাহে। পিতাই কয় – বুদ্ধি শান্তিধাম, সুখধামৰ ফালে ৰাখা। কিন্তু বুদ্ধি লেতেৰা সৃষ্টিৰ ফালে যেনিবা একেবাৰে আঁঠা লাগিহে ধৰি আছে। ওলাই নাহে। যদিও ইয়াত বহি আছে তথাপিও পুৰণি সৃষ্টিৰ পৰা বুদ্ধি আঁতৰি নাহে। এতিয়া পিতা আহিছে – ফুলৰ দৰে পবিত্ৰ কৰি তুলিবলৈ। তোমালোকে মুখ্যতঃ পবিত্ৰতাৰ বাবেই কোৱা - বাবাই আমাক পবিত্ৰ কৰি পবিত্ৰ সৃষ্টিলৈ লৈ যায় গতিকে এনেকুৱা পিতাৰ প্ৰতি কিমান ৰিগাৰ্ড (সন্মান) ৰাখিব লাগে। এনেকুৱা বাবাৰ প্ৰতিতো কুৰ্বান (উৎসৰ্গিত) হৈ যাব লাগে। যিয়ে পৰমধামৰ পৰা আহি আমাক সন্তানসকলক পঢ়াই আছে। সন্তানসকলৰ বাবে কিমান পৰিশ্ৰম কৰে। একেবাৰে আৱৰ্জনাৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনে। এতিয়া তোমালোক ফুল হৈ আছা। এইটো জানা যে কল্পই কল্পই আমি এনেকুৱা ফুল (দেৱতা) হওঁ। মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা কৰি তুলিবলৈ ভগৱানৰ বেছি সময় নালাগে। এতিয়া আমাক পিতাই পঢ়াই আছে। আমি ইয়াত মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হ'বলৈ আহিছোঁ। এইটো এতিয়া তোমালোকে গম পাইছা, প্ৰথমে এইটো নাজানিছিল যে আমি স্বৰ্গবাসী আছিলোঁ। এতিয়া পিতাই কৈছে যে তোমালোকে ৰাজত্ব কৰিছিল। পুনৰ ৰাজত্ব ৰাজ্য লৈ ল'লে। তোমালোকেই বহুত সুখ দেখিলা আকৌ 84 জন্ম লৈ লৈ ছিৰি তললৈ নামা (অৱনমিত হোৱা)। এইখন হয়েই ছিঃ ছিঃ সৃষ্টি। কিমান মনুষ্য দুখী হৈ আছে। কিমানতো ভোকতে মৰি থাকে, অলপো সুখ নাই। যিমানই ধনবান নহওক, তথাপিও এই অল্পকালৰ সুখ কাউৰীৰ বিষ্ঠাৰ সমান। ইয়াক “বিষয় বৈতৰণী নদী” বুলি কোৱা হয়। স্বৰ্গততো আমি বহুত সুখী হ'ম। এতিয়া তোমালোকে শ্যামবৰণীয়াৰ পৰা বগা (পবিত্ৰ, সুন্দৰ) হৈ আছা।

এতিয়া তোমালোকে বুজি পোৱা যে আমিহেই দেৱতা আছিলোঁ আকৌ পুনৰ্জন্ম লৈ লৈ বৈশ্যালয়ত আহি পালোঁ। এতিয়া পুনৰ তোমালোকক শিৱালয়লৈ লৈ যায়। শিৱবাবাই স্বৰ্গৰ স্থাপনা কৰি আছে। তোমালোকক পঢ়াই আছে গতিকে ভালকৈ পঢ়িব লাগে নহয় জানো। পঢ়ি, চক্ৰ বুদ্ধিত ৰাখি দৈৱীগুণ ধাৰণ কৰিব লাগে। তোমালোক সন্তানসকল হৈছা ৰূপ-বসন্ত

(স্ত্রী-যোগী), তোমালোকৰ মুখেৰে সদায় ৰত্নহে উচ্চাৰিত হ'ব লাগে, আৱৰ্জনা নহয়। পিতায়ে কয় - মই ৰূপ-বসন্ত হওঁ... মই পৰম আত্মা স্তানৰ সাগৰ হওঁ, পঢ়া হৈছে চৰ্চা অফ ইনকাম (আয়ৰ উৎস)। যেতিয়া পঢ়ি বেৰিষ্টাৰ, ডাক্তৰ আদি হয় তেতিয়া লক্ষ লক্ষ উপাৰ্জন কৰে। একো একোজন ডাক্তৰে প্ৰতিমাহে লাখ টকা উপাৰ্জন কৰে। খাবলৈও আজৰি নাপায়। তোমালোকেও এতিয়া পঢ়ি আছে। তোমালোক কি হোৱাগৈ? বিশ্বৰ মালিক। গতিকে এই পঢ়াৰ নিচা থাকিব লাগে নহয় জানো। তোমালোক সন্তানসকলৰ বাৰ্তালাপ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত কিমান ৰয়েলি (ৰাজকীয়তা) থাকিব লাগে। তোমালোক ৰয়েল (ৰজাঘৰীয়া) হোৱা নহয় জানো। ৰজাসকলৰ চলন চোৱা কেনেকুৱা হয়। বাবাতো (ব্ৰহ্ম বাবাতো) অনুভৱী হয়। ৰজাসকলক উপহাৰ দিয়ে, কেতিয়াও নিজে হাতত নলয়। যদি ল'বলগীয়া হয় তেন্তে ইংগিত দিব - চেন্দ্ৰেটাৰীক গৈ দিয়া। বহুত ৰয়েল হয়। বুদ্ধিত এইটো খেয়াল থাকে, এওঁৰ পৰা লৈছোঁ গতিকে এওঁক পুনৰ দিবও লাগিব, নহ'লে নল'ব। কোনো কোনো ৰজাই প্ৰজাৰ পৰা একেবাৰে নলয়। কোনোৱেতো বহুত লুটি থাকে। ৰজাসকলৰ মাজতো পাৰ্থক্য থাকে। এতিয়া তোমালোক সত্যযুগৰ ডবল (দ্বৈত) মুকুটধাৰী ৰজা হোৱা। ডবল মুকুটৰ কাৰণে পবিত্ৰতা নিশ্চয় লাগে। এই বিকাৰী সৃষ্টিক এৰিব লাগে। তোমালোক সন্তানসকলে বিকাৰক ত্যাগ কৰিছা, কোনো বিকাৰী আহি বহিব নোৱাৰে। যদি নোকোৱাকৈ আহি বহি যায় তেন্তে নিজৰে লোকচান কৰে। কোনোৱে চতুৰালি কৰে, কোনোবাই গম পাব জানো। পিতাই দেখকহে বা নেদেখক, নিজেই পাপ আত্মা হৈ যায়। তোমালোকো পাপ আত্মা আছিল। এতিয়া পুৰুষাৰ্থ কৰি পুণ্য আত্মা হ'ব লাগে। তোমালোক সন্তানসকলে কিমান ন'লেজ (স্তান) প্ৰাপ্ত কৰিছা। এই ন'লেজেৰে তোমালোক কৃষ্ণপুৰীৰ মালিক হোৱাগৈ। পিতাই কিমান অলংকৃত কৰে। উচ্চতকৈও উচ্চ ভগৱানে পঢ়ায় গতিকে কিমান আনন্দেৰে পঢ়া উচিত। এনেকুৱা পঢ়াতো কোনোবা সৌভাগ্যশালীহে পঢ়ে তাৰপাচত আকৌ চাৰ্টিফিকেটো (প্ৰমাণপত্ৰও) ল'ব লাগে। বাবাই ক'ব - তোমালোকে পঢ়ানো ক'ত। বুদ্ধি ইফালে-সিফালে গৈ থাকে। তেন্তে কি হ'বগৈ! লৌকিক পিতায়ে কয় - এইটো অৱস্থাততো তুমি অকৃতকাৰ্য হৈ যাব। কোনোৱেতো পঢ়ি লাখ উপাৰ্জন কৰে। কাৰোবাক চোৱা ঠেলা-গঁতা খাই থাকিব। তোমালোকে মাৰা-ফাদাৰক ফল' (মাতা-পিতাক অনুসৰণ) কৰিব লাগে আৰু যিসকল ব্ৰাদাৰ্চে (ব্ৰাতৃয়ে) ভালকৈ পঢ়ে আৰু আনক পঢ়ায়, এইটোৱে ধান্দা কৰে তেওঁলোকক ফল' কৰিব লাগে। প্ৰদৰ্শনীত বহুতকৈ পঢ়াই নহয় জানো। আগলৈ গৈ যিমানৈ দুখ বাঢ়ি যাব সিমানৈ মনুষ্যৰ বৈৰাগ্য জন্মিব তেতিয়া পঢ়িবলৈ লাগি যাব। দুখত ভগৱানক বহুত স্মৰণ কৰিব। দুখত মৰাৰ সময়ত 'হে ৰাম', 'হায় ভগৱান' বুলি কৈ থাকে নহয়। তোমালোকেতো একো কৰিব নালাগে। তোমালোকেতো আনন্দৰে প্ৰস্তুতি চলোৱা। কেতিয়া এই পুৰণা শৰীৰ এৰা আৰু নিজৰ ঘৰলৈ যাওঁ। আকৌ তাত শৰীৰো সুন্দৰ পাম। পুৰুষাৰ্থ কৰি পঢ়াওঁতাজনতকৈও উচ্চত যাব লাগে। এনেকুৱাও আছে পঢ়াওঁতাজনতকৈ পঢ়োঁতাজনৰ অৱস্থা বহুত ভাল হৈ থাকে। পিতাইতো প্ৰত্যেককৈ জানে নহয় জানো। তোমালোক সন্তানসকলেও জানিব পাৰা নিজৰ ভিতৰত চাব লাগে - মোৰ কি কি দুৰ্বলতা আছে? মায়াৰ বিধিনিষেধক অতিক্ৰম কৰি যাব লাগে, তাত আৱদ্ধ হৈ যাব নালাগে।

যিয়ে কয় যে মায়াতো বহুত শক্তিশালী, মই কেনেকৈ চলিব পাৰিম, যদি এনেকৈ ভাবা তেন্তে মায়াই একদম কেঁচাই খাই দিব। গজক গ্ৰাহে (হাতীক ঘঁৰিয়ালে) খালে। এয়া এতিয়াৰ কথা নহয় জানো। ভাল ভাল সন্তানসকলকো মায়া ৰূপী গ্ৰাহে একদম গিলি পেলায়। নিজক মুক্ত কৰিব নোৱাৰে। নিজেও বুজি পায় - মই মায়াৰ থাপৰৰ পৰা মুক্ত হ'ব বিচাৰোঁ। কিন্তু মায়াই মুক্ত হ'বলৈ নিদিয়। কয় - বাবা মায়াক কওঁক - এনেকৈ যাতে নধৰে। হেৰ', এয়াতো যুদ্ধক্ষেত্ৰ নহয় জানো। যুদ্ধক্ষেত্ৰত এনেকৈ ক'বা নেকি যে এওঁক কওঁক মোক যাতে আঙুলি নলগায় (আঘাত নকৰে)। মেটচত (প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা মূলক খেলত) এনেকৈ ক'বা নেকি যে মোক বল নিদিবা। তৎক্ষণাত্ কৈ দিব যুদ্ধক্ষেত্ৰত আহিছা যেতিয়া যুদ্ধ কৰা, গতিকে মায়াই প্ৰহাৰ কৰি বগৰাই দিব। তোমালোকে বহুত উচ্চ পদ পাব পাৰা। ভগৱানে পঢ়ায়, এইটো কম কথা নেকি! এতিয়া তোমালোকৰ আৰোহণ ক'লা হয় - পুৰুষাৰ্থৰ ক্ৰম অনুসৰি। প্ৰত্যেক সন্তানে এইটো চখ (ৰুচি) ৰাখিব লাগে যে মই ভৱিষ্যত জীৱন হীৰা তুল্য কৰি তুলিম। বিধিনিষেধক দূৰ কৰি গৈ থাকিব লাগে। যিকোনো উপায়ে পিতাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ নিশ্চয় ল'ব লাগে। নহ'লে আমি কল্প-কল্পান্তৰৰ কাৰণে ফেইল (অকৃতকাৰ্য) হৈ যাম। ধৰি লোৱা, কোনোবা চহকীৰ সন্তান হয়, পিতাকে তেওঁক (ঈশ্বৰীয়) পঢ়াত বাধা প্ৰদান কৰে তেতিয়া ক'ব মই এই লাখনো কি কৰিম, মইতো বেহদৰ পিতাৰ পৰা বিশ্বৰ বাদশ্বাহী (সাম্ৰাজ্য) ল'ব লাগে। এই লাখ-কোটিতো সকলোবোৰ ভাস্মীভূত হৈ যাব। কাৰোবাৰ ধূলিত মিলি যাব, কাৰোবাৰ জুইত জ্বলি যাব, গোটেই সৃষ্টি ৰূপী খেৰৰ জুমুঠিত জুই লাগিব। এই গোটেইখন হৈছে ৰাৱণৰ লংকা। তোমালোক সকলো হৈছা সীতা। ৰামৰ আগমন হৈছে। গোটেই সৃষ্টিখন এটা দ্বীপ হয়, এই সময়ত হৈছে ৰাৱণৰ ৰাজ্য। পিতা আহি ৰাৱণ ৰাজ্যক নাশ কৰাই তোমালোকক ৰাম ৰাজ্যৰ মালিক কৰি তোলে। তোমালোকতো ভিতৰি অপাৰ আনন্দিত হৈ থাকিব লাগে - গায়ন কৰা হৈছে যে অতীন্দ্ৰিয় সুখৰ বিষয়ে সুধিব বিচৰা যদি সন্তানসকলক সোধা। তোমালোকে প্ৰদৰ্শনীত নিজৰ সুখৰ বিষয়ে কোৱা নহয়। আমি ভাৰতক স্বৰ্গ কৰি গঢ়ি আছোঁ। শ্ৰীমতত ভাৰতৰ সেৱা কৰি আছোঁ। যিমানৈ শ্ৰীমতত চলিবা সিমান তোমালোক শ্ৰেষ্ঠ হ'বগৈ। তোমালোকক মত দিওঁতা বহুত ওলাব সেইবাবে

সেইবোৰকো চিনিব লাগে আৰু সাৱধান হ'ব লাগে। কৰ'বাত ক'ৰবাত মায়াও গুপ্ত ৰূপত প্ৰৱেশ কৰি দিয়ে। তোমালোক বিশ্বৰ মালিক হোৱা, ভিতৰি বহুত আনন্দিত হৈ থাকিব লাগে। তোমালোকে কোৱা – বাবা, আমি আপোনাৰ পৰা স্বৰ্গৰ উত্তৰাধিকাৰ ল'বলৈ আহিছোঁ। সত্য-নাৰায়ণৰ কথা শুনি আমি নৰৰ পৰা নাৰায়ণ, নাৰীৰ পৰা লক্ষ্মী হ'মগৈ। তোমালোক সকলোৱে হাত উঠোৱা যে বাবা আমি আপোনাৰ পৰা সম্পূৰ্ণ উত্তৰাধিকাৰ লৈহে এৰিম, নহ'লে আমি কল্প কল্পৰ কাৰণে হেৰুৱাই পেলাম। যিকোনো ধৰণৰ বিধিনিক আমি ওফুৰাই পেলাম, ইমান সাহস থাকিব লাগে। তোমালোকে ইমান সাহস দেখুৱাইছা নহয়। যাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ পোৱা যায়, তেওঁক জানো এৰি দিম। কোনোবাতো একেবাৰে ভালকৈ থিতাপি ল'লে, কোনোবা আকৌ আঁতৰি গুচি গ'ল। ভাল ভাল সন্তানক মায়াই থাই পেলালে। অজগৰে থাই একেবাৰে গিলি পেলালে।

এতিয়া পিতাই কয়, হে আত্মাসকল, বহুত মৰমৰে বুজায়। মই আহি পতিত সৃষ্টিক পাৱন কৰি তোলাঁ। এতিয়া পতিত সৃষ্টিৰ মৃত্যু সমাগত। এতিয়া মই তোমালোকক ৰজাৰো ৰজা কৰি তোলাঁ। পতিত ৰজাসকলৰো ৰজা। চিংগল (একক) মুকুটধাৰী ৰজাই ডবল (দ্বৈত) মুকুটধাৰী ৰজাৰ আগত কিয় নতশিৰ হয়? আধাকল্পৰ পাচত যেতিয়া এওঁলোকৰ সেই পবিত্ৰতা নোহোৱা হৈ যায়, তেতিয়া ৰাৱণ ৰাজ্যত সকলো বিকাৰী আৰু পূজাৰী হৈ যায়। গতিকে এতিয়া পিতাই সন্তানসকলক বুজায় – কোনো গাফিলতি নকৰিবা। পাহৰি নাযাবা। ভালদৰে পঢ়া। নিতৌ ক্লাছ এটেও কৰিব (শ্ৰেণীত উপস্থিত থাকিব) নোৱাৰিলেও তেতিয়াও পিতাই সকলো ব্যৱস্থা কৰি দিব পাৰে। 7 দিনৰ ক'ৰ্চ (পাঠ্যক্ৰম) কৰি লোৱা, যাতে মুৰুলী সহজে বুজিব পাৰা। য'লৈকে যোৱা, কেৱল দুটা শব্দ স্মৃতিত ৰাখিবা। এইটো হৈছে মহামন্ত্ৰ। নিজকে আত্মা বুলি বুজি পিতাক স্মৰণ কৰা। যিকোনো বিকৰ্ম বা পাপ কৰ্ম দেহ-অভিমানত অহা বাবেই হয়। বিকৰ্মৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ বুদ্ধিৰ প্ৰীতি এজন পিতাৰ সৈতে গঢ়ি তুলিব লাগে। কোনো দেহধাৰীৰ সৈতে নহয়। এজনৰ সৈতেই বুদ্ধিৰ যোগসূত্ৰ গঢ়ি তুলিব লাগে। অন্তলৈকে স্মৃতিত ৰাখিব লাগে, তেতিয়া কোনো বিকৰ্ম নহ'ব। এইটোতো পঢ়ি যোৱা দেহ, ইয়াৰ অভিমান ত্যাগ কৰা। নাটক সম্পূৰ্ণ হ'ল, এতিয়া আমাৰ 84 জন্ম সম্পূৰ্ণ হ'ল। এয়া পুৰণা আত্মা, পুৰণা শৰীৰ। এতিয়া তমোপ্ৰধানৰ পৰা সতোপ্ৰধান হ'ব লাগে, তেতিয়া শৰীৰো সতোপ্ৰধান পাই যাবা। আত্মাক সতোপ্ৰধান কৰি তুলিব লাগে, এইটোৱেই চিন্তন চলি থাকিব লাগে। পিতাই কেৱল কয়, মামেকম (মনেৰে কেৱল মোক) স্মৰণ কৰা। বচ, এইটোৱে চিন্তা কৰা। তোমালোকেও কোৱা নহয় – বাবা আমি পাছ (কৃতকাৰ্য) হৈ দেখুৱাম। ক্লাচত (শ্ৰেণীত) এইটো জানে যে সকলোৱেতো স্কলাৰশ্বিপ (বৃত্তি) নাপায়। তথাপিহে পুৰুষাৰ্থতো বহুত কৰে নহয় জানো। তোমালোকেও বুজি পোৱা, আমি নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হ'বৰ বাবে সম্পূৰ্ণ পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। কমকৈ কিয় কৰো! কোনো কথাৰে চিন্তা নাই। ৱাৰিয়ৰ্টে (যোদ্ধাই) কেতিয়াও কোনো কথাৰে ক্ৰক্ষেপ নকৰে। কোনোৱে কয়, বাবা বহুত ধুমুহা, স্বপ্ন আদি আহে। এয়াতো সকলো হ'ব। তোমালোকে এজন পিতাক স্মৰণ কৰি থাকা। এই শত্ৰুৰ ওপৰত জয়ী হ'ব লাগিব। কোনো কোনো সময়ত এনেকুৱা স্বপ্ন আহিব যিবোৰৰ বিষয়ে কেতিয়াই ভবাই নাছিল। একেবাৰে খাউনি নোপোৱা কৰি দিব। এয়া সকলো হৈছে মায়া। আমি মায়াক জয় কৰোঁ। আধাকল্পৰ কাৰণে শত্ৰুৰ পৰা ৰাজ্য লওঁ, আমি একোৱে ক্ৰক্ষেপ নকৰোঁ। বাহাদুৰে কেতিয়াও থেৰো-গেঁৰো নকৰে। যুদ্ধলৈ আনন্দেৰে যায়। তোমালোকেহে ইয়াত বৰ আৰামেৰে পিতাৰ পৰা উত্তৰাধিকাৰ লোৱা। এই ছিঃ ছিঃ শৰীৰ ত্যাগ কৰিব লাগে। এতিয়া চুইট চাইকেল হোমলৈ (মিঠা শান্তিৰ ঘৰলৈ) যাব লাগে। পিতাই কয় – মই আহিছোঁ, তোমালোকক লৈ যাবলৈ। মোক স্মৰণ কৰিলে পাৱন হৈ যাবা। ইমপিয়ৰ (অপবিত্ৰ) আত্মা যাব নোৱাৰে। এয়া হৈছে নতুন কথা। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পাচত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু গুডমৰ্ণিং। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

(1) বিকৰ্মৰ পৰা ৰক্ষা পাবলৈ বুদ্ধিৰ প্ৰীতি এজন পিতাৰ সৈতে গঢ়ি তুলিব লাগে, এই পঢ়িব ধৰা দেহৰ অভিমান ত্যাগ কৰিব লাগে।

(2) আমি ৱাৰিয়ৰ্ট (যোদ্ধা) হওঁ, এইটো স্মৃতিৰে মায়াৰূপী শত্ৰুৰ ওপৰত বিজয় প্ৰাপ্ত কৰিব লাগে, মায়াক লৈ চিন্তিত হ'ব নালাগে। মায়াই গুপ্ত ৰূপত বহুত প্ৰৱেশ কৰে, সেইবাবে ইয়াক চিনিব আৰু সাৱধান হ'ব লাগে।

বৰদান: জ্ঞান কলহ ধাৰণ কৰি তৃষ্ণাতৃৰসকলৰ তৃষ্ণা নিবাৰণ কৰোঁতা অমৃত কলহধাৰী হোৱা
এতিয়া মেজৰিটি (সৰহসংখ্যক) আত্মাই প্ৰকৃতিৰ অল্পকালৰ সাধনসমূহৰ (আহিলাসমূহৰ) পৰা, আত্মিক

শান্তি প্ৰাপ্ত কৰিবলৈ সৃষ্টি কৰাঅল্লস্ত স্বানসমূহৰ পৰা, পৰমাত্মা মিলন কৰোৱা ঠিকাদাৰসকলৰ পৰা
ভাগৰি পৰিছে, নিৰাশ হৈ গৈছে। এইটো বুজি পায় যে সত্য আন কিবা বেলেগ হয়, প্ৰাপ্তিৰ তৃষ্ণাতুৰ হৈ
আছে। এনেকুৱা তৃষ্ণাতুৰ আত্মাসকলক আত্মিক পৰিচয়, পৰমাত্ম পৰিচয়ৰ যথার্থ এটি টোপালেও তৃপ্ত
আত্মা কৰি তুলিব, সেইবাবে গুণানৰ কলহ ধাৰণ কৰি তৃষ্ণাতুৰসকলৰ তৃষ্ণা নিবাৰণ কৰা। অমৃত কলহ
যাতে সদায় লগত থাকে। অমৰ হোৱা আৰু অমৰ কৰি তোলা।

শ্লোগান:

এডজাষ্ট হোৱাৰ (থাপ খুৱাই লোৱাৰ) কলাক লক্ষ্য কৰি লোৱা তেতিয়া সহজে সম্পূৰ্ণ হৈ যাবাগৈ।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!